

i det første Tilfælde havde viist sig. Dette har jeg troet at burde tilføie til hvad der allerede er anført, skjøndt jeg indrømmer, at Forslaget er kommet fra en Side, som jeg er overbevist om holder paa Bondens og Landets Vel.

Jesperen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af hvad min Ven fra Lolland (Drejer) udtalte. Han ansøgte mod mit Endringsforslag, at derved afhjælpes ikke den Mangel, at der skulde gjælde fuldkommen Reciprocitet. Det har jeg ogsaa allerede erklæret, at denne Mangel ikke derved ganske afhjælpes; men jeg troer, at den Ulempe, som er ved denne Bestemmelse i Loven, at der ikke er Reciprocitet, noget modificeres ved mit Endringsforslag, og fordi man ikke kan faae Alt hvad man ønsker, derfor skal man dog ikke sige, at man ikke vil have Noget, som tilnærmer sig det, man ønsker.

Naar den samme ærede Landstingsmand meente, at det af Stemningen her under denne Behandling kunde vise sig, om man muligt ved tredje Behandling burde søge at træffe Bestemmelser, hvorved denne Reciprocitet kunde fæe sin Ret, saa er derved antydet, at der kunde foranlediges Endringsforslag, som gif endnu videre end mit, og saa kunde det jo aldeles ikke skade, at denne Bestemmelse stod der, som indeholdes i mit Endringsforslag. Der er endnu en lille Bemærkning, jeg skal tillade mig, med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Drejer) ansøgte, at det ikke var saa ganske rigtigt i alle Tilfælde at gaae ud fra den Forudsætning, at Taxationsforretninger altid kunne

træffe den rette Værdi. Jeg maa hertil bemærke, at naar jeg stiller mig paa Lovens Standpunkt, saa gaaer jeg ud fra den Forudsætning, at de træffe den rette Værdi; thi kan der argumenteres saaledes, at Fæstebonden kan have den Betragtning, at der ikke var truffet den rette Værdi ved Taxationsforretningen, saa har man jo ogsaa indrømmet Godsieieren den samme Ret til at argumentere saaledes og sige: „Ja, her er ved Loven bestemt Taxationsforretninger, som jeg maa antage ikke altid ere retfærdige eller ramme den rette Værdi;“ her staae to Parter ligeoverfor hinanden, der begge maae have samme Ret.

Schon: Med Hensyn til hvad der er anført til § 37, da maa jeg henholde mig til, hvad den ærede Sekretær ansøgte om, at der til 3die Behandling kunde blive stillet et Endringsforslag, som gif saa vidt, som han foreslog. Jeg skulde kun tillade mig at bemærke, da der er Tale om, at der dog muligt til 3die Behandling kunde blive stillet yderligere Endringsforslag, at jeg allerede til 2den Behandling havde paatænkt at stille et Endringsforslag til § 38, men jeg antog, at det vilde skade Sagen, og at det var bedre at afvente Udsaldet af Forhandlingerne ved 2den Behandling, og da conferere med nogle Medlemmer om, hvorvidt de vilde være enige med mig i at stille Endringsforslaget til 3die Behandling. Jeg har ved Sagens 1ste Behandling udtalt, at hvad jeg fandt uhyggeligt ved den motiverede Dagsorden, som vi vedtoge f. N., var, at vi derved tvang Godsieieren til at afhænde sin Gaard ved Auction saaledes, at han af det Auctionsbeløb, der indkom, skulde have de $\frac{2}{3}$ Dele eller de $\frac{3}{4}$ Dele, og at Resten skulde tilfalde Fæstere.